Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 5 (461) sîmb. 14 ianuarie 1956 * 4 pag. 15 bani.

Echipa de servici, în timpul recreației Foto: Gr. PREPELIȚĂ

IN TOIUL MUNCII

S-a sfîrşit şi vacanța de iarnă... Din nou, în cete vesele, ați păşit pe poarta şcolii, din nou v-au prins grijile şcolăreşti — lecțiile, temele, programul...

Sînteți acum în toiul unui an de muncă temeinică. Jumătate din acest an l-ați şi parcurs — unii luptînd mai mult pentru însuşirea materialului predat, alții mai puțin; de altfel, notele obținute pe pătrarul 2 au ilustrat munca fiecăruia.

Aş dori să vă dați seama de felul cum trebuie să munciți în această a doua parte a anului şcolar. Mulți dintre pionieri au primit note bune de 4 şi 5 pe cele două pătrare şi acum, parte din ei se gîndesc că „de! după „atîta" muncă, n-ar fi bine să se mai odihnească puțin?" Nu, acest lucru nu-i bine. Nu trebuie să vă culcați pe laurii unei victorii obținute nici măcar pe de-a întregul, dar mi-te atunci cînd ea a fost obținută numai pe jumătate. Trebuie să vă însuşiți lecțiile şi pe mai departe cu aceeaşi rîvnă ca şi în celelalte pătrare, trebuie să vă îmbogățiți cunoştințele cu aceeaşi sete. Examenele de sfîrşit de an nu vor fi de loc îngăduitoare; vor lăsa să treacă prin sita lor numai pe acei care într-adevăr şi-au însuşit materia predată!

O altă parte a pionierilor şi şcolarilor au primit note slabe pe al doilea pătrar. Ei nu s-au străduit îndeajuns să învețe, au tras mai mult spre săniuță, patine, joacă. Aceştia nu trebuie să se lase descurajați de notele 2 primite la una, două, sau mai multe materii. Printr-o muncă sîrguincioasă şi mai atentă, ei se pot îndrepta. Examenele nu sînt o sperietoare, ci un eveniment ce în permanență te vesteşte că trebuie să înveți mai bine, tot mai bine, că trebuie să-ți însuşeşti — în timpul rămas — şi lecțiile trecute şi cele viitoare. Florile şi verdeața primăverii nu trebuie să amintească numai apropierea unor zile de joacă mai plăcute ci şi apropierea ultimei zile de şcoală, cînd roadele muncii vor fi anunțate cu voce tare pentru toți şcolarii.

Ion ARTIN
Şeful Cabinetului Pedagogic al Capitalei

Un vis împlinit

In iarna anului 1951, bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor primului cincinal începuse din plin în întreaga țară. O luptă aprigă pentru învingerea timpului, pentru cîştigarea fiecărui minut.

Pe atunci, Bucura Vasilica era o fetiță mică şi sprintenă ca o căprioară. Mergea la şcoala din Moroieni, satul ei natal, şi învăța bine. Fusese aleasă şi preşedintă de detaşament. Adeseori, seara, cînd focul îşi începea cîntecul lui bătrînesc în sobe, Vasilica asculta cele ce povestea tatăl ei despre munca în fabrica unde lucra, despre fruntaşi. El o făcea să priceapă înțelesul strădaniei lor. Cînd, într-o zi, tatăl ei a luat-o în fabrică, să-i arate maşinile, Vasilica aproape că n-a mai vrut să plece de acolo. Ce minunate erau mecanismele acelea uriaşe, care păreau însuflețite!

Şi acestea toate au născut în ea dorința de a deveni muncitoare, de a cunoaşte, de a mînui aceste maşini ca din poveste.

După terminarea şcolii de 7 ani, Vasilica a venit la Bucureşti, a urmat o şcoală profesională şi s-a calificat ca filatoare. Visul ei se împlinise. Lucra acum într-o fabrică mare, cu maşini adevărate, aşa cum visase din copilărie.

In organizația de pionieri, Vasilica învățase să lucreze cu răbdare şi atunci cînd făcea lecțiile şi atunci cînd era vorba de ajutat o colegă sau de făcut o gazetă de perete nouă. Cînd au ales-o preşedintă de detaşament, grijile s-au înmulțit. Erau doar atîtea de făcut. Aceeaşi dragoste şi grijă pe care Vasilica, preşedinta de detaşament, o avea pentru fiecare lucruşor în parte, s-a păstrat şi la Vasilica muncitoarea, utemista şi în cele din urmă secretara U.T.M. a secției filatură de la Uzinele „7 Noiembrie" din Bucureşti.

1956 ...Primele zile ale celui de al doilea cincinal.

Muncitorii din întreaga țară s-au luat din nou la întrecere cu timpul, cu normele. Panourile de onoare vestesc tot mai des victoriile altor şi altor muncitori, ingineri, tehnicieni!...

„Bucura Vasilica, secretara U.T.M. a secției de filatură — scrie pe unul din aceste panouri — lucrează la 1400 fuse cu firul cel mai subțire. In loc de 33 kg., ea dă zilnic 54,50 kg. fire. Obține aceste rezultate pentru că la preluarea schimbului se ocupă în primul rînd de lichidarea fuselor inactive, apoi respectă graficul de curățenie. Firele ei sînt totdeauna de prima calitate."

Cu cinci ani în urmă, Vasilica asculta cele ce povestea tatăl ei despre lupta fruntaşilor pentru îndeplinirea primului cincinal. Astăzi, ea însăşi este o luptătoare pentru îndeplinirea celui de al doilea cincinal.

...Şi, de bună seamă, astăzi, alte fetițe cu cravate roşii la gît ascultă povestindu-se despre ea, Bucura Vasilica... iar inimile lor nu se poate să nu tresară de mîndrie cînd cei ce povestesc nu uită să adauge cu grijă: „...Vasilica, fruntaşa noastră, să ştiți, a fost pionieră."

F. DUMITRU

DIN ŞCOLILE NOASTRE

Primul 5 în pătrarul III

După zilele voioase şi plăcute ale vacanței, clopoțelul şi-a făcut din nou auzit clinchetul obişnuit la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Feteşti.

Improspătați de o vacanță minunată, elevii sînt dornici de muncă. Cînd am făcut o vizită detaşamentului 2 al clasei a VI-a B, băieții m-au întîmpinat nerăbdători să-mi spună vestea cea nouă: Bongoroiu Dragoş a fost ascultat la l. romînă şi a primit nota 5. Răspunsul lui a fost sigur şi limpede. Dragoş a primit primul 5 pe pătrarul acesta.

Ştefan ALECU
corespondentul „Scînteii pionierului" pentru reg. Constanța

Laboratorul meu

Mie îmi place mult chimia şi vreau să devin chimistă. La această materie, eu studiez foarte amănunțit. Ca să pot înțelege mai bine lecțiile, mi-am alcătuit acasă un mic laborator, unde fac experiențele mai uşoare.

Pînă acum mi-am adunat cîteva eprubete, o lampă de spirt, baloane, cilindru, cîteva pahare Berzelius, un aparat Kipp şi alte aparate chimice. Pentru experiențe am strîns şi cîteva substanțe. V-am spus că laboratorul meu e mic, el însă mă ajută foarte mult să înțeleg mai bine lecțiile.

Corina GULEŞ
Şcoala medie de fete, nr. 2 Arad

Intreaga clasă...

Mi-amintesc o întîmplare din clasa noastră: pe pătrarul I, nimeni nu primise nota 5 pe lucrările scrise la limba romînă. Eu întrebuințasem prea multe virgule, celelalte colege scriseră cam neatent...

Pe pătrarul II, lucrurile s-au îndreptat. In clasa noastră au fost nu numai note, ci chiar şi cîteva medii de 5 la limba romînă!

In pătrarul de față ne-am propus să ne îngrijim mai mult de elevele slabe, pentru ca întreaga clasă să obțină note bune!

Elena BALAN
Şcoala de 7 ani nr. 1 Mediaş

In întîmpinarea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

O anchetă a ziarului „Pionierscaia pravda".

„Cum întîmpinaţi voi Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice?" — i-am întrebat noi pe metalurgişti, pe sondori, pe muncitorii din flota de pescuit. Iată ce ne-au răspuns ei.

Vorbeşte Zaporojie

In atelierele uzinei „Zaporojstali" se toarnă oţel. Insă, pentru a vedea producţia noastră, nu e necesar să veniţi în Zaporojie! Din tabla noastră de oţel se confecţionează automobile la Moscova, Gorki, Minsk, Iaroslav... Şi-apoi, în ce sat nu vezi aceste automobile?

Oţelul din Zaporojie se foloseşte chiar şi la construcţia transformatorilor. Asemenea transformatori poţi întîlni la hidrocentralele din Kahovka, Kuibîşev, Gorki, Ţimliansk... In sfîrşit pînă şi cutii de conserve (şi pe acestea unde nu le întîlneşti!?) se confecţionează din tablă cositorită, fabricată în Zaporojie.

In acest an, în ajunul Congresului, a fost creiat la noi un nou fel de oţel inoxidabil. Am produs atîta oţel, că numai din tabla de oţel produsă peste plan se pot construi cîteva zeci de mii de caroserii de automobile „Moskvici" şi „Pobeda".

Şi acum, o veste îmbucurătoare pentru copii: „Zaporojstali" a confecţionat şi multe jucării!

...A transmis inginerul şef al uzinei „Zaporojstali",

V. P. SCERBAKOV

Vorbeşte Işimbai

Petroliştii din Işimbai nu numai că şi-au îndeplinit sarcina lor de plan, ci au şi depăşit-o. Asta înseamnă că avioanele, tractoarele, automobilele, locomotivele Diesel şi alte maşini au primit mai multă benzină, petrol, unsoare.

Numai în ceea ce priveşte benzina şi unsoarea de maşini, uzina noastră a dat o producţie de 60.000 tone peste plan. Oare e mare sau mică această cantitate? Hotărîţi singuri acest lucru, ţinînd seama că o maşină „Pobeda" ia în rezervorul său 55 litri de benzină şi 6 litri unsoare-ulei de automobil.

...A transmis inginerul şef al rafinăriei de petrol,

M. A. NIRENBERG

Vorbeşte Murmansk

La noi, în Murmansk, zilele lui decembrie sînt friguroase. Mercurul din termometre coboară pînă la minus 30°. Insă marea Barenţ, încălzită de curentul cald al Golfstreamului, are mari porţiuni care nu îngheaţă niciodată, astfel că aici se pescuieşte întregul an. Pescarii nordului sînt înzestraţi cu o foarte bună flotă de pescuit. Vaselor noastre de pescuit nu le e frică nici de ger şi nici de furtuni. In fiecare zi, acostează în port nave încărcate cu peşti.

Numai anul acesta, pescarii noştri au pescuit din mare aproape cinci milioane de chintale de peşte, îndeplinindu-şi planul de producţie la 28 noiembrie. De la Murmansk, peştele este trimis în diferite oraşe. Pentru a transporta peştele pescuit în decurs de un an, sînt necesare mii de vagoane.

...A transmis Comandantul flotei de pescuit,

V. A. KIREEV

Traducere din „Pionierskaia pravda" nr. 103 (27 XII—1955).

A. S. POPOV inventatorul radioului

Cu 50 de ani în urmă, la 13 ianuarie 1906, a încetat din viaţă A. S. Popov, inventatorul radioului.

S-a născut în orăşelul Turinski Rudnic din Ural, la 16 martie 1859. Din copilărie, Popov a îndrăgit tehnica, construind diferite motoare cu apă, escavatoare şi alte mecanisme.

In tot timpul studiilor, el şi-a îmbogăţit necontenit cunoştinţele. Interesul pentru ştiinţă l-a cuprins tot mai mult. Matematica şi fizica, obiecte care-l pasionau, le-a studiat singur. Incerca experienţe şi fel de fel de demonstraţii grele. Terminînd cu greu universitatea, din cauza lipsurilor materiale, dar cu rezultate foarte bune, lui Popov i s-a propus să se pregătească în vederea activităţii de profesorat.

In 1883, el acceptă să predea matematica şi fizica la o şcoală militară, înzestrată cu un laborator modern şi o vastă bibliotecă. Aici duce o muncă perseverentă şi stăruitoare, care a avut o mare însemnătate în descoperirea radioului.

Popov a fost primul care a realizat comunicaţia fără fir prin intermediul undelor electromagnetice.

La 7 mai 1895, pentru prima oară în lume, el a prezentat aparatul de radio-recepţie, făcînd o demonstraţie la Societatea rusă de fizică şi chimie din Petersburg. La acest aparat nu lipsea nici antena, una din invenţiile originale ale lui Popov. Cu ea a izbutit să emită semnale pe distanţe mari.

Insemnătatea invenţiei lui Popov s-a dovedit printre altele şi cu prilejul naufragiului cuirasatului „general-amiral Apraxin", în anul 1899. Cuirasatul, naufragiat pe stîncile unei insule trebuia salvat. Atunci s-au instalat posturi radio-electrice pentru comunicaţii, care au funcţionat cîteva luni, pînă cînd lucrările de salvare au fost duse la bun sfîrşit.

Invenţia marelui savant rus A. S. Popov a fost perfecţionată, răspîndindu-se în lumea întreagă. Radioul a devenit aşa cum spunea Lenin „Ziarul fără hîrtie şi fără distanţe".

Omenirea îşi va aminti totdeauna cu recunoştinţă de numele inventatorului radioului, Alexandru Stepanovici Popov.

S. MANTAROŞIE

Prieteni ai cărţii

Impreună cu eroii cărţii

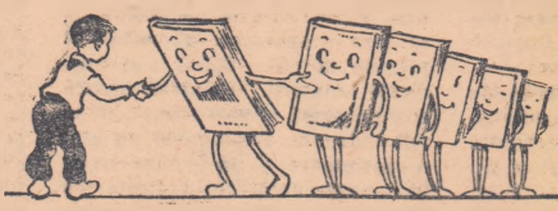
Nu de mult am citit cartea „Cinci săptămîni în balon", de Jules Verne.

Cei trei eroi ai cărţii, oameni dornici de ştiinţă, de noi descoperiri, zburînd într-un balon fac o explorare în Africa în anul 1862.

In drumul lor întîmpină multe greutăţi. Se luptă cu vremea, cu lipsa de apă, cu uraganele. Toate aceste peripeţii îi fac mai hotărîţi. Curajul lor m-a impresionat. Mi-i simţeam prieteni, şi în tot timpul călătoriei am fost alături de ei.

Imi plac mult astfel de cărţi şi voi mai citi şi altele.

Constantin COMCIUC,
cl. a VII-a
Şcoala de 7 ani,
com. Băişeşti,
reg. Suceava

Noi prieteni

Eu citesc multe cărţi şi dintre ele mi-a devenit mai dragă lucrarea „Pe malurile Sevanului". Din ea am învăţat lucruri foarte folositoare. Am aflat date geografice noi, precum şi despre descoperirea vechiului canal.

Tot timpul am fost alături de tinerii naturalişti din satul Licik, cu care am împărtăşit atît greutăţile cît şi bucuriile. Am admirat curajul acestor copii, care se luptau să dea satului apă din belşug, să facă din el un colţişor îmbelşugat al patriei. M-a impresionat dragostea şi devotamentul lor pentru locul natal, pentru patrie. De la ei am învăţat că trebuie să fim uniţi şi, prin munca noastră, să facem patria mai frumoasă şi mai bogată.

Victoria STĂPINOIU
cl. a VII-a
Şcoală medie mixtă
Tg. Jiu

Cum se poate stabili polaritatea unui curent electric

Adesea, trebuie stabilită polaritatea unui curent continuu. Un mijloc simplu este acela al folosirii unui cartof. Luaţi un cartof şi tăiaţi-l în două jumătăţi. Apoi luaţi două fire şi faceţi legătura între polii sursei de curent şi cartof, adică puneţi un capăt al firului

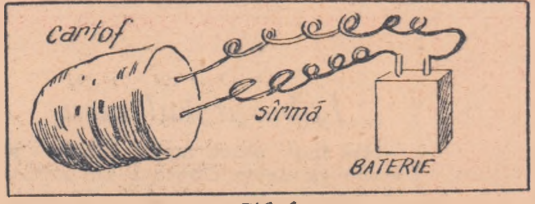

FIG. 1

în priză, iar pe celălalt îl înfingeţi în cartof. Prin firul în jurul căruia cartoful devine albastru, circulă electricitate pozitivă; iar în jurul firului prin care circulă electricitate negativă se va produce o degajare gazoasă. Această metodă foarte simplă foloseşte în special pentru stabilirea polarităţii (fig. 1).

Fotografia pe cartof

Dacă ne uităm la locul atingerii polului pe cartof, vedem că el s-a colorat într-un albastru-verzui. Această culoare este cauzată de dezvoltarea oxigenului din apă. Cu ajutorul curentului electric puteţi aplica pe cartof o fotografie destul de clară.

Tăiaţi din nou un cartof fiert şi puneţi pe una din suprafeţele tăiate o monedă de 5 bani, apăsaţi polul pozitiv al unei baterii electrice pe monedă, iar polul negativ înfingeţi-l în cartof. După 3-5 minute se va naşte o „fotografie" a monedei pe suprafaţa cartofului.

Un electromagnet foarte simplu

In lucrările de laborator sau de atelier se întîmplă să vi se răvăşească diferite obiecte mici de metal sau cuişoare, şuruburi. Pentru ca să le stringeţi, trebuie să pierdeţi vreme multă. De aceea construiţi-vă repede un electromagnet. Iată cum: pe un cui obişnuit înfăşuraţi de 25 ori o sîrmă izolată cu bumbac. Capetele libere ale sîrmei le prindeţi la polii unei baterii.

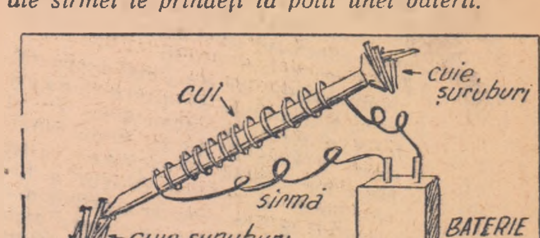

FIG. 2

Electromagnetul e gata. Cu el, în numai cîteva minute, puteţi stringe toate cuişoarele sau şuruburile (fig. 2).

Şi a mai trecut un pătrar...

Clasa a VI-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Cîmpulung Muscel, e una dintre clasele fruntaşe pe şcoală. Pe pătrarul întîi însă, situaţia era alta: în clasă, unele pioniere se mai culcau încă pe pernele nepăsării: „la mai lăsaţi-mă, dragă, spunea cîte una, că pînă s-o sfîrşi anul, ehe-hei !... mai curge apă pe gîrlă ! Deci, timp de învăţat o să avem berechet ! Acum, lăsaţi-mă să mă joc !..."

Şi colegele le lăsară să se joace. Dar sfîrşitul pătrarului I arătă acestora că au greşit, că nu trebuiau să procedeze atît de îngăduitor. Nu de alta, dar cinci pioniere dintre cele care ceruseră să fie „lăsate a se juca" au primit note de 2 la una, două şi chiar la trei obiecte !

PLINSUL NU AJUTĂ

Tovarăşa dirigintă anunţa notele pe pătrarul întîi. Pionierele care primiseră 2 începură să plîngă. Colegele însă nu se înduioşară. In recreaţie, Popescu Mihaela spuse plîngăreţelor:

— Degeaba mai plîngeţi ! N-aveţi de ce, pentru că din vina voastră aţi primit note rele !...

La fel le zise şi Eugenia Bold:

— Mai bine v-aţi gîndi că treaba nu mai poate merge aşa! Trebuie neapărat să vă apucaţi de învăţat... Şi să cereţi ajutor cînd nu pricepeţi...

Intr-adevăr, aşa nu mai putea merge. Clasa a VI-a A se făcuse de ruşine, căci avea cele mai multe eleve rămase în urmă.

DETAŞAMENTUL HOTĂRĂŞTE

Se stabilise în colectiv, aşa că nimănui nu-i mai era permis să încalce cele hotărîte de detaşament: nici o pionieră să nu mai dea — dar nici să mai ia de la altcineva — caietul cu lucrări pentru acasă (Vedeţi dumneavoastră, la clasa a VI-a devenise un obicei „împrumutatul" caietului !...) De asemeni, cu pioniera care va sufla la lecţie, cineva din colectiv va sta serios de vorbă.

Dar aceasta nu era totul. Colectivul de conducere mai propuse ca pe pătrarul 2 să se ţină o adunare tematică despre „Noua ortografie". Aceasta, pentru că majoritatea celor rămase în urmă primiseră 2 tocmai la limba romînă, şi anume la gramatică.

„OASPEŢI" NEPOFTIŢI

— Ei, fetelor, sînteţi gata? întrebă instructoarea de detaşament pe cele care pregăteau adunarea cu tema „Noua ortografie".

Fetele nu răspunseră decît printr-un zîmbet vesel, abia vizibil, ca şi cum ar fi vrut să spună: „Las' pe noi. O să avem o adunaree ! !"

Cînd toată lumea se adună, Vlăduţă, preşedinta detaşamentului, vesti că au sosit trei oaspeţi care vor să intre înă-

untru. Cine sînt şi cum se numesc, ea nu ştie.

Dar iată că cei trei se înfăţişară adunării.

— Eu sînt Apostroful! spuse unul dintre ei.

— Eu — Punctul !...

— ...Iar pe mine, Linioara mă cheamă !

Şi apoi, într-un glas:

— Am venit la voi să vă învăţăm cum anume să ne folosiţi corect !

Şi, pe dată, Apostroful începu să vorbească:

— După cum m-am recomandat, aţi văzut că eu sînt Apostroful. Ei bine, eu nu vă pot fi de folos întotdeauna, aşa cum crede Chilălău Elena, care mă aşează şi-n locul lui „r" din „dar", atunci cînd scrie forma populară a acestuia — şi e bine! — însă şi atunci cînd scrie „s'a"... ori „n'am" — şi atunci e rău, pentru că uită de sora mea, Linioara!

Şi Apostroful scrise cu creta pe tablă toate aceste cuvinte.

Chilălău, roşie ca sfecla, tăcea chitic. Ce să mai fi zis ? !

Vorbiră apoi, pe rînd, şi Punctul şi Linioara, care pentru a dovedi temeinicia supărării lor pentru faptul că nu sînt puse acolo unde trebuie, se apucară şi — să vedeţi dumneavoastră ! — citară ca exemple tocmai pe Iolanda, pe Fătuloiu şi pe încă vreo două.

Majoritatea fetelor rîdeau, dar cele „vizate" stăteau gata-gata să se vîre sub bancă.

Către sfîrşitul adunării, cei trei oaspeţi recomandară fetelor să citească cît mai multă literatură şi, bineînţeles, să mai studieze gramatica.

SE VEDE O SCHIMBARE

Trecuse un timp de la adunare.

Intr-una din orele de limba romînă, Chilălău a fost strigată la lecţie. Şi, spre uimirea tuturor, Lenuţa răspunse bine. Aceasta a fost prima surpriză. Urmară însă şi altele; chemate la lecţie, pionierele nu mai ieşeau cu teamă. Ele primeau acum note bune. Aşa s-a întîmplat şi cu Negoiescu şi cu Fătuloiu. Ba, o parte dintre cele care pe primul pătrar luaseră note de 3 primeau acum numai note de 4 şi 5.

Intr-o zi, Mihaela Popescu spuse:

— Fetelor, iată că putem să învăţăm într-adevăr bine. Lucrul acesta îl vedeţi şi voi. Ce-ar fi să ne străduim să învăţăm şi mai bine ?

CLASA A VI-a — CLASĂ FRUNTAŞĂ

Vremea, prin sita sa, a cernut, treptat, tot mai multe zile.

Se încheia şi al doilea pătrar. Toate fetele ardeau de nerăbdare să afle mai repede rezultatele muncii lor. Şi iată că tovarăşa dirigintă le aduse o veste îmbucurătoare: clasa lor, clasa a VI-a A, e declarată drept cea mai bună clasă pe şcoală.

Astfel lupta colectivului împotriva lenei a dat rezultate bune !... Păcat însă că ele sînt încă umbrite de insuccesele cîtorva pioniere din clasă. Astfel Ştefan Georgeta, Piţigoiu Iolanda şi Smărăndescu Doina au primit nota 2 la cîte o materie. Cu tot ajutorul dat de colege, ele s-au călăuzit mai departe după principiul „las pe mîine" şi n-au reuşit să promoveze pe al doilea pătrar.

Detaşamentul însă nu trebuie să se lase înfrînt: dimpotrivă, trebuie să ducă bătălia şi mai departe, cu aceeaşi dragoste şi elan ca şi pe pătrarul II. Şi, poate că la sfîrşitul celui de al III-lea pătrar, pionierele noastre se vor putea mîndri cu adevărat: în clasa lor, nici o notă 2 !

Ştefan ZAIDES

CARNET SPORTIV

1. Curînd vor începe Jocurile Olimpice de iarnă la Cortina D'Ampezzo, în Italia. De peste tot se îndreaptă într-acolo sportivii ţărilor care vor participa la jocurile olimpice. Echipa de hochei pe gheaţă a Uniunii Sovietice, care a şi plecat din patrie, se va opri întîi în Austria, apoi în Elveţia. Sportivii noştri au trimis şi ei un grup de reprezentanţi cărora le urez să apere cu cinste culorile patriei !

2. Aştept cu nerăbdare să văd rezultatele pe care le vor obţine cicliştii noştri în Turul Egiptului. Intrecerea o să fie deosebit de strînsă. Nu trebuie să uităm că bulgarii, care participă în anul acesta, au cîştigat anul trecut această probă. Sînt curios să aflu cum se va comporta C. Dumitrescu. Anul trecut s-a clasat pe locul VIII şi a purtat tricoul galben timp de 3 etape. Poate că acum...

3. La Oraşul Stalin continuă să se dispute meciurile de hochei pe gheaţă pentru calificare în categoria A. In primele dispute, Voinţa Bucureşti a fost învinsă de către C.C.A. cu 19—0, iar de către Metalul Oraşul Stalin cu 11-4. Totodată la Miercurea Ciuc se desfăşoară jocurile seriei a II-a a campionatului. Localnicii (Avîntul Miercurea Ciuc) au repurtat victorii frumoase, învingînd Progresul Gheorghieni cu 7-0 şi Flamura Roşie Sighişoara.

Bucuria noilor descoperiri

Intr-una din zilele de şcoală, Ana Petrovna, profesoară de geografie, a povestit elevilor din clasa a V-a despre constelaţii. Ana Petrovna a vorbit mai cu seamă despre constelaţia Carului Mare şi despre Steaua Polară.

In aceiaşi zi, seara tîrziu, cineva a bătut la uşa profesoarei. Ana Petrovna a deschis repede şi, spre surpriza ei, în prag a năvălit Jenia Hmel, cu suflarea tăiată de fugă.

— Ce s-a întîmplat, Jenia ?

Stăpînindu-şi cu greu respiraţia, băiatul îi comunică cu seriozitate:

— Eu, eu am găsit Steaua Polară, Ana Petrovna ! E cea mai strălucitoare !

Ochii negri a lui Jenia scăpărau de bucurie.

Ceva mai tîrziu, au sosit la Ana Petrovna şi surorile gemene Tamara şi Svetlana:

— Noi am văzut Carul Mare !

După aceea a apărut şi Colea. Şi el aducea o veste asemănătoare. In seara aceea au venit la Ana Petrovna aproape toţi cei din clasa a V-a B.

N-am fost surprins cînd profesoara mi-a povestit despre această întîmplare. Nu m-am mirat, deoarece eu ştiam că în clasa mea sînt copii care vor să ştie multe lucruri.

Intr-adevăr orice lucru nou pe care îl află, este pentru ei o adevărată bucurie.

Să luăm drept exemplu pe Saşa Kisliak. El ascultă întotdeauna cu multă plăcere tot ceea ce explică sau povestesc profesorii. Şi aproape întotdeauna Saşa cere amănunte, vrea să afle mai mult decît se povesteşte în clasă. Băieţaşul acesta nici n-are timp să întrebe tot ceea ce îl interesează ! Tot la fel face şi Oleg Porşnev. De obicei el nu se mulţumeşte numai cu lecţia predată. După ce s-a sunat de recreaţie, se duce la unii profesori şi le mai pune tot felul de întrebări. Pe el îl interesează îndeosebi istoria. Zîmbind, Maria Vasilievna îi spune deseori lui Oleg:

— Ai puţină răbdare. Despre acest lucru ai să afli în pătrarul următor !

Vă asigur că acest răspuns îl face pe Oleg să aştepte cu multă nerăbdare noul pătrar.

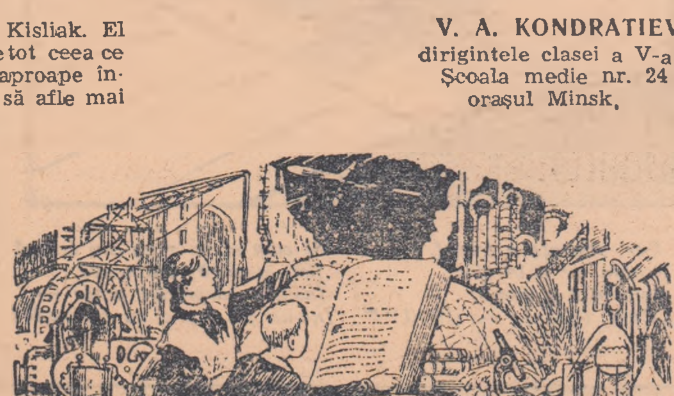
Şi Lora Nesterenko a aşteptat cu nerăbdare noul pătrar. Ei îi place deosebit de mult literatura şi ştie că în acest pătrar va face cunoştinţă cu versurile minunate a lui Lermontov, cu fabulele lui Krîlov, va afla despre Taras Sevcenco şi va cunoaşte întreaga forţă şi expresivitate a limbii lui Turghienev.

Jenia Hmel, care după părerea lui, chiar de pe acum e gata pregătit pentru navigaţie, a aflat la una din lecţii despre liniile geografice, despre ecuator şi meridiane. Ana Petrovna i-a mai povestit cum se orientează căpitanii în largul oceanului atunci cînd trebuie să găsească un port, ce este Polul Nord şi pentru ce noaptea este întotdeauna urmată de zi.

La vară, copiii vor pleca la mare. Da, la mare ! Şi încă la o mare ce s-a născut de curînd şi se numeşte marea Minsk. Poate, că observînd pe întinsul apei o fîşie de pămînt, Jenia va fi primul descoperitor al unei insule ! El a „descoperit" doar de curînd şi Steaua Polară !

Astfel, dragi prieteni, în fiecare pătrar, în fiecare an, veţi simţi o mare bucurie: bucuria noilor descoperiri !

V. A. KONDRATIEV
dirigintele clasei a V-a B
Şcoala medie nr. 24
oraşul Minsk,

LA SĂNIUŞ

Iarna a învestmîntat totul într-o mantie pufoasă de nea. Crestele argintii ale munţilor strălucesc în bătaia soarelui de-ţi iau ochii. Pădurea de brazi, pe care gerul a împodobit-o cu ţurţuri, pare acum, ca-n basme, o pădure de argint.

Pionierii detaşamentului 14 al taberei din Predeal au pornit la săniuş pe un deluşor din marginea oraşului. Au ajuns. Incă puţin şi concursul va începe.

— Atenţie, băieţi ! Porniţi ! anunţă tovarăşul instructor.

Şi cele şase săniuţe pornesc la vale. Pe derdeluşul alunecos zboară iute ca vîntul sania lui Vasile Condreţ.

— Hai, tu, Şerbane, nu te lăsa, mînă săniuţa ! se aud îndemnurile celorlalţi copii.

— Bujor ! Bujor !... Ai rămas în coadă... Ce faci ? se foieşte un ţînc căruia abia i se zăreşte de sub căciulă nasul roşu de ger.

Se dă ultimul start. Numai cîteva secunde, şi se vor afla cîştigătorii. Coboară, iute-iute, ultimele trei săniuţe.

...A fost un concurs în toată puterea cuvîntului. Pe primul loc s-a clasat Condreţ Vasile. Celelalte două locuri le-au obţinut Şerban Vasile şi Stroe Mircea.

La sfîrşit, pionierii i-au felicitat pe cîştigători, le-au strîns mîna prieteneşte şi au hotărît ca şi atunci cînd se vor întoarce acasă să mai organizeze astfel de concursuri.

Ecaterina CHIRAN

Al. Ovidiu Zotta

Noul coleg

La început, noul coleg fu primit de către clasa a VI-a așa cum e primit de obicei un coleg nou: cu puțină bănuială, cu priviri cercetătoare, cu oarecare sfială. In asemenea prilejuri, toți încearcă mai întîi să-și dea seama de caracterul noului venit. Apoi, depinde de însuși noul venit ca perioada de puțină bănuială, priviri cercetătoare și oarecare sfială să dureze mai mult sau mai puțin timp. In ceea ce privește povestirea noastră, noul coleg, pe nume Mihai, scurtă numai la o zi perioada cu pricina. A doua zi după venirea lui, toată clasa îi striga „Mișu! Mișulică!", îi ceda dreptul de primsăritor la jocul „lapte-gros" și rîdea cu poftă de giumbușlucurile pe care le făcea în timpul orelor. Părerea clasei era că Mișu-i un băiat glumet, dar încolo, mai nimic de capul lui... Băieții îl priveau cu aceeași simpatie, dar și cu aceeași indiferență cu care te porți față de un cățel de circ; îți place pentru că îți stîrnește rîsul, însă nici prin cap nu-ți trece că, de pildă, cățelul acesta, oricît de dresat e, ar putea să-ți ceară socoteală că întîrzii la școală ori să-ți dea sfaturi în privința construirii unui aparat de radio.

Deci:

— Mișu, ia fă pe bîlbîitul!

— Mișulică, mergi în mîini!

— Ha-ha, ia uite-l pe Mișulică: mișcă din urechi!

— ...Un articol pentru gazeta de perete? Păi, nimic mai simplu: să-l scrie Oprea, ori Traian, ori Costel, ori Vasile ori..

...Dar de Mișu, nimeni nu-și aminteste.

— ...Cum? Cineva trebuie să facă un referat despre Creangă? Păi, nimic mai simplu; să-l facă Marin sau Aurel sau Gelu sau Nelu sau...

...Dar de Mișu, nimeni nu-și aminteste

Odată, Oprea cel oacheș și înalt s-a purtat urît cu profesoara de limba romînă. Fiind întrebat ce știe despre gradele de comparație ale adjectivului, el a tăcut mîlc. Atunci, profesoara l-a mustrat:

— Iar ai venit nepregătit la gramatică! Cum de nu ți-e rușine să mai primești un 2?

— La matematică am patru de 5, așa că... și-a țuguiat nepăsător buzele Oprea. Eu o să mă fac inginer, am nevoie de calcule, nu de adjective!

In recreație, toată clasa tăbărî cu gura pe Oprea:

— Ai făcut-o de oaie, Oprea!

— Ne dai de rușine și pe noi!

— Bine, dar trebuie să înțelegeți că... se rățoi Oprea.

— Că ești trufaș ca un curcan, obraznic ca un gîscan! îi luă vorba Mișu.

— Tu să taci! Aici discutăm lucruri serioase, așa că tu n-ai cuvînt! Du-te și mișcă din urechi ori umblă-n mîini! îl repezi Oprea.

Mișu mai vru să spună ceva, dar nimeni nu-l luă în seamă, așa că bătu, amărît, în retragere.

A doua zi, clasa a VI-a avu lucrare scrisă la matematică. Creioanele celor mai mulți băieți alergau sigure pe hîrtie, însemnînd calcule, schițînd desene complicate. Singur creionul lui Mișu era nevoit să se mulțumească numai cu rolul de... caramea. Intr-adevăr, cum-necum, Mișu nu știa să rezolve problema dată și de aceea ronțăia disperat capătul creionului.

Văzîndu-l la ananghie pe noul coleg, Oprea șopti colegului său de bancă:

— Bietul Mișulică, uită-te cum nădușește neștiind pe unde să scoată cămașa! Cu problema asta o fi uitat să mai miște din urechi. Ce-ar fi să-i strecor o fițuică? Să ia și el, săracu', o notă bună...

Astfel s-a făcut că Mișu se pomeni peste puțin timp c-un ghemotoc de hîrtie zvîrlit de undeva. Il desfăcu... citi... apoi o roșeață fierbinte îi acoperi obrazul și-n clipa următoare Mișu rupse hîrtia-n bucățele, se ridică și-o zvîrli în sobă.

La sfîrșitul orei, profesorul adună lucrările și, aruncîndu-și ochii pe-a lui Mișu, clătină din cap:

— Mi se pare că tu ai să iei 2. N-am ce-ți face, dar, de astă dată, nu meriți mai mult. Și cînd te gîndești că la oral ai luat 4!

După plecarea profesorului, Oprea se propti în fața lui Mișu și strigă în gura mare, indignat:

— Bine, mă, se poate să fii atît de prost? Uitați-vă, băieți la el; i-am strecurat o fițuică — și-n loc s-o folosească, a zvîrlit-o-n sobă!

— Dar ce-i aceea „fițuică"? făcu ochii mari Mișu.

— Cum „ce-i aceea"? se miră Oprea. O bucată de hîrtie pe care-i scrisă rezolvarea problemei!

— Zău? Nu mai spune! Eu habar n-aveam! urmă Mișu. Și la ce folosește ea?

— Na-ți-o frîntă că ți-am dres-o! se necăji Oprea, nedîndu-și seama că-i luat în bătaie de joc. Servește la rezolvarea problemei.

— Extraordinar! Formidabil! Ce bine-mi pare c-am aflat-o și pe asta! bufni în rîs Mișu.

— Mai bine-o aflai în timpul orei și luai un 5... oftă părintește Oprea. Altă dată... ei bine, altă dată...

Mișu îl întrerupse ridicînd sirei dintr-o sprînceană:

— Tu, Opreo, crezi că sînt ca ăla din poveste, care spunea: „Oi n-avem, brînză mîncăm!?"

Printre băieți tălăzui un strașnic hohot de rîs.

— De ce rîdeți? strigă nemulțumit Mișu. De cine rîdeți? Poate de mine? Spuneți, voi, atunci, ce trebuie să fac „altă dată"?

Chipul lui deveni pe neașteptate atît de serios și sever, cum nu-l cunoscuseră ei niciodată.

— Băieți, drept cine mă luați? Răspundeți cinstit!

...Mișu tăcuse de mult, dar nimeni încă nu-i răspundea.

Nici un glas nu tulbura liniștea clasei; dacă ai fi închis ochii, ai fi crezut că-i goală. Privirile tuturor, pînă mai adineaori iscoditoare și puțințel batjocoritoare, începură să exprime un fel de mirare, de sfiiciune... Și, într-o clipă, toate cele spuse de Mișu în această recreație le apărură în adevărata lor lumină.

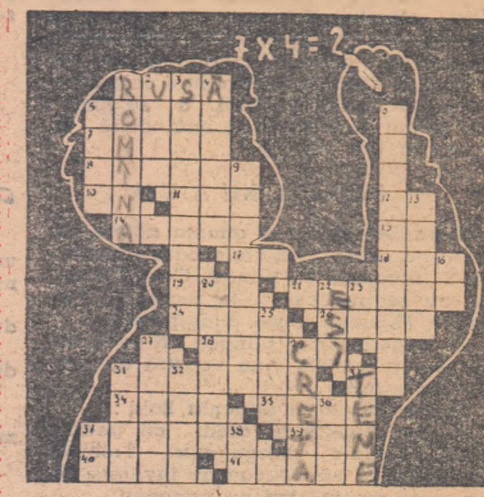
Un alt Mișu li se înfățișa acum, pe neașteptate. Un Mișu necunoscut, altfel decît „Mișulică cel care mișcă din urechi"... Un Mișu la fel de necunoscut ca în prima zi a cunoștinței lor. Și, tot ca în prima zi a cunoștinței lor, întreaga clasă îl privi deodată cercetătoare, cu puțină bănuială, cu oarecare sfială și, de astă dată, cu respect. Da, cu respect, ăsta-i cuvîntul!

JOCURI distractive

A INCEPUT ȘCOALA

Orizontal:

1. — Limbă ce o învățați la școală. 5. — Veți învăța despre el la algebră. 7. — Mai mult decît colegă. 8. — A pica de somn. 10. — Bine ați intrat în cel nou.

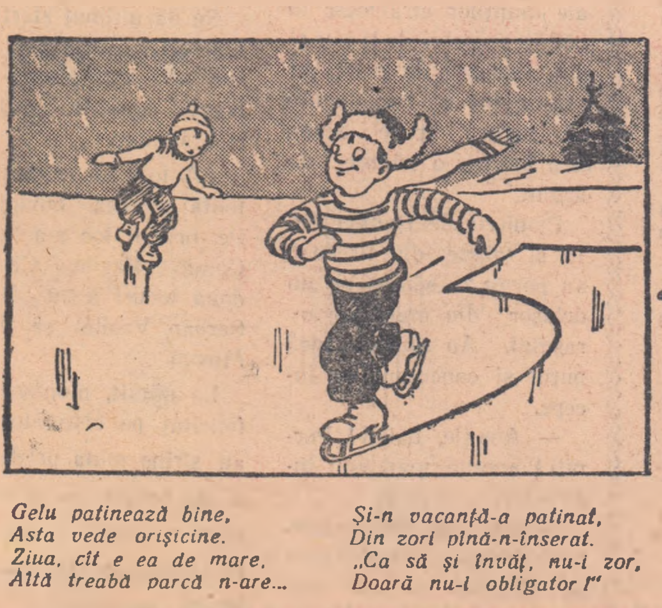
11. — Trebuie să-l aveți în penarul vostru. 12. — Unu... la table. 14. — Cu mintea ascuțită. 15. — Pronume. 17. — O notă, dar nu din catalog. 18. — Se află în oceane, fluvii... 19. — Ca Miorița din poezia cu același nume. 21. — De cînd intră profesorul și pînă iese din clasă (pl.). 24. — Tocul, creionul, caietele și cărțile, pentru orice elev. 26. — Mai multe alcătuiesc un snop. 28. — Nota celor mai silitori. 31. — Ceea ce e școala pentru elevi. 33. — Pronume posesiv. 34. — Nota celor din coadă. 35. — Și le dau îngîmfații. 37. — Motani (provincialism). 39. — Volum. 40. — Iți spune ce ai de făcut în viitor. 41. — Examinări... în fața tablei.

Vertical:

1. — Una din materiile ce le învățați la școală. 2. — Nu mai e altul la fel. 3. — Ceea ce-i adunarea, scăderea. 4. — Care face un lucru de plăcere. 5. — Dosar cu clape, în care se țin hîrtii sau acte. 6. — Altă materie ce se predă la școală. 9. — Inalte foruri științifice. 13. — Papuc ușor. 16. — Posezi. 20. — Ținut despre care înveți la geografie. 22. — Deși... fără cap! 23. — Carte poștală. 25. — Invățați despre el la istoria antică. 27. — Se află în orice clasă. 29. — In mîna elevului scos la tablă. 31. — Grup de păsări zburătoare. 32. — Gaz mai ușor decît aerul. 33. — Ți se dau la școală, ca să le lucrezi acasă. 36. — Al fiecărui elev este de a învăța. 37. — Metru pătrat. 38. — Eu, pe hrisoave vechi.

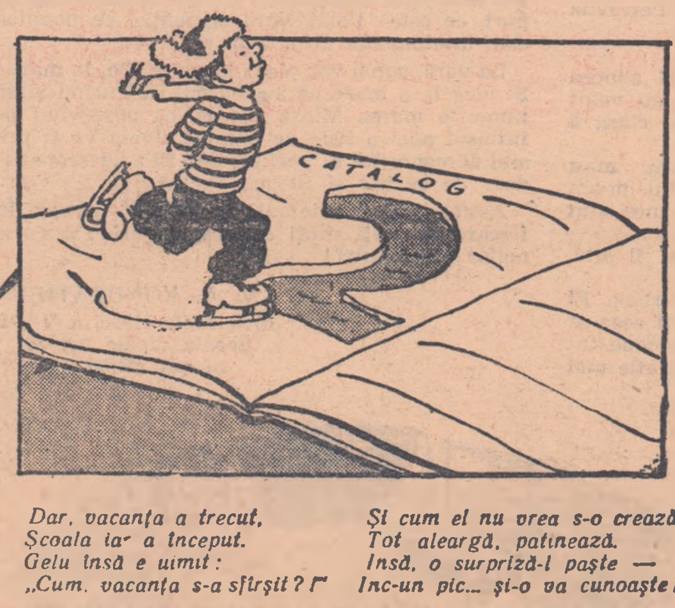
CUVINTE MAI PUȚIN CUNOSCUTE: MOTOCI.

„Cum... vacanța s-a sfîrșit?!"

Gelu patinează bine,
Asta vede orișicine.
Ziua, cît e ea de mare,
Altă treabă parcă n-are...

Și-n vacanță-a patinat,
Din zori pînă-n înserat.
„Ca să și învăț, nu-i zor,
Doară nu-i obligator!"

Dar, vacanța a trecut,
Școala iar a început.
Gelu însă e uimit:
„Cum, vacanța s-a sfîrșit?!"

Și cum el nu vrea s-o crează
Tot aleargă, patinează.
Insă, o surpriză-l paște —
Inc-un pic... și-o va cunoaște!

EPIGRAME

Unui membru în colectivul de conducere, cu prea multă „inițiativă":

E membru-n colectivul unității
Și zice are inițiativă,
Căci toată munca el o face singur.
...De, munca-n „colectiv" nu-i colectivă.

Unuia care își ia angajamente dese și nu le respectă:

Greșește des, dar „pe cuvînt"
El tot promite că se-ndreaptă.
Colegii-i spun cu toții „sfînt"
Că-i prieten bun cu „sfîntu-așteaptă".

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel 7.61.00 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", STAS — 3452 — 52